

særdeles smukke Gjengivelser af Thorvaldsens Arbejder, have fundet Vej til det store udenlandske Marked. Selv for Dem, der med fuldkommen Eiegenlydighed kunde see denne i Ordets bedste Betydning nationale Fabrikation geraade i fremmede Hænder, turde det derfor have Interesse at prøve, hvorvidt en stærkt stigende Affætning, hvortil der er al Udflugt, kan skaffe Fabrikken en rundelig Fordeel og, naar dette først har vist sig, en fordeelagtig Afhændelse af selve Fabrikken.

Det maa endnu vel erindres, at Fabrikens fortsatte Drift igjennem Salget af den forældede Beholdning, der nu er opført til en Værdi af omtrent 34,000 Rbd, forskaffer Statskassen en Indtægt, som den ellers for største Deelen vilde tabe, da disse gamle Varer, hvis Fabrikken blev nedlagt, maatte sælges for Spotpris og for en Deel vilde være usælgelige, hvilket Erfaringen fra de halvaarlige Auktioner tydeligt viser.

Endelig antager Udvalget, at det ikke kan betragtes som noget aldeles Eiegenlydigt, at Porcellainsfabrikken beskæftiger 69 Arbejdere og, paa enkelte Undtagelser nær, skaffer dem deres hele Livsberhvær; af disse ere 44 gifte og have ialt 48 uforsørgede Børn. Dersom Fabrikken nu blev afhændet, vilde den upaatvivleligen blive nedlagt og alle disse Arbejdere vilde lide et stort Tab, selv om Statskassen, for at forringe dette, paatog sig det Overste af hvad der i flige Tilfælde kunde være Tale om. Ligesom det imidlertid baade for dem og for Statskassen maa være langt mere tilfredsstillende midlertidigen at give dem Arbejdsløn end Gaver, saaledes vil det uden Tvivl være den billigste Forsørgelse, hvis nogle Aars fordeelagtige Drift kunde skaffe Fabrikken en Røbe, der vilde holde den i Gang og fremdeles beskæftige disse Arbejdere.

I Betragtning af Ovenstaaende indstiller Udvalget, at Lovudkastet antages, dog at der tilføies følgende to Paragrapher, som motiveres derved, at Udbyttet af den ældre Beholdning ikke bør tilflyde Fabrikken, da dette vilde være at betragte som et Tilskud, ligesom at dens fordeelagtige Afhændelse bør være det Maal, der stadigen havees for Øie.

§ 2.

Alt, hvad der indkommer ved Salget af den Deel af Varebeholdningen, der er ældre end den 1ste Januar 1850, indbetales i Statskassen. Ligeledes anvendes Indtægterne, saavidt fornødent, paa bedste Maade til Fabrikens Drift, og indbetales det mulige Overflud i Statens Kasse. Gaver og Emolumenter for de pensionsberettigede Embedsmænd tør ikke overskride deres nuværende Beløb, og ingen saadan ny Embedsmand fast ansættes i Løbet af disse 3 Aar.

§ 3.

Regjeringen er bemyndiget til i Løbet af denne Tid ikke blot at sælge de til Fabrikens Drift usnødne Giendele, men ogsaa hele Fabrikken, naar dette kan skee paa en for Statskassen fordeelagtig og Fabrikens Bestaaen betryggende Maade.

Jeg, Rée, kan ikke tiltræde Ovenstaaende, hverken i Præmisserne eller Conclusionen. Da jeg anseer de nuværende Tidsforhold for de gunstigste til at befordre Realisationen, navnlig af Fabrikens faste Giendomme; da Fabrikens Varebeholdninger kunne realiseres lige fordeelagtigt, enten Fabrikens Drift fortsættes eller ikke; da der i de af Fabrikken benyttede Statsejendomme henstaaer, efter nylig foretagne Taxationer, en Capital af over 130,000 Rbd. usfrugtbringende; og da det ikke er sandsynligt, at Industrien eller Staten kan have nogen Nytte af en fortsat temporair Drift, eller at Fabrikens, endnu ikke forsøgte, Salg derved kan opnaae gunstigere Vilkaar, hvormod de nuværende Tidsforhold let kunne stifte om: kan jeg ikke tiltræde Lovudkastet eller at Fabrikens Drift derefter fortsættes.

Skulde der, hvad jeg forøvrigt ikke antager, fordres en særegen Lovgivnings-Bemyndigelse til Salget, tillader jeg mig subsidiairt at indstille, at Lovudkastet kommer til at hedde:

Lov,

hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at sælge den kgl. Porcellainsfabrik med de til dens Drift hidtil benyttede Statsejendomme.

Indenrigsministeren bemyndiges herved til, at foretage Salg af den kgl. Porcellainsfabrik